

Barrandovi

pillanatképek

Barrandov Közép-Európa legnagyobb filmgyára, Prága délnyugati sziklás hegyeinek egyikén épült. Műtermeiben, irodahelyiségeiben Európa majdnem valamennyi nyelvét hallani. Egymásnak adják a kilincset a szovjet, német, francia, angol, bulgár, jugoszláv művészek, tárgyalnak, szerepeken vitatkoznak és ahol kevés a tolmács, ott kézzel-lábbal igyekeznek meggyőzni egymást.

A prágai filmstudio — vagy ahogy a prágaiak a térképen megjelölik: »Filmové ateliery« — tulajdonképpen a második világháború után indult rohamos fejlődésnek. Hatalmas műteremépületének egyik oldalán hosszú folyosók választják el a studiokat az öltözőktől, borbély- és parókaműhelyektől, s a produkcióvezetők irodái-

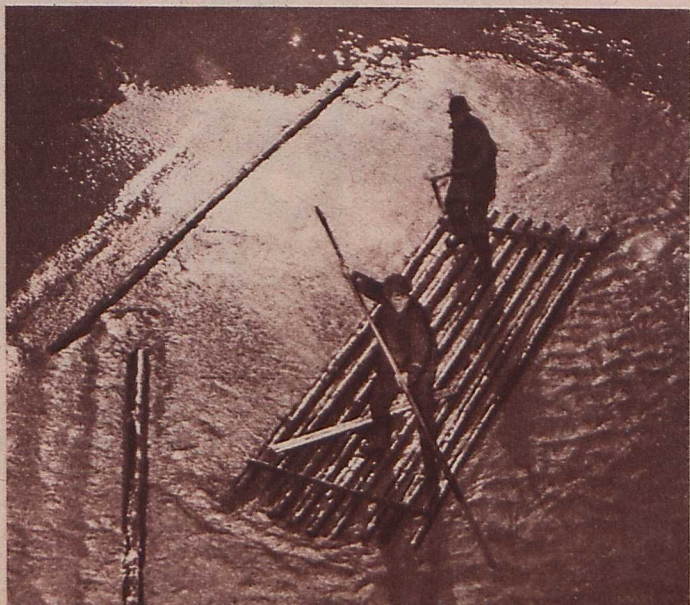
tól. Pincéiben emeletnyi mélységben kosztümök tizezreit őrzik és Pallas Athéne chitonjától a mai kék kezes-lábasig minden megtalálható.

Az »árvíz«-et a VII-es studio egy majdnem futballpálya nagyságú

műtermében forgatják. Ebben a hangszigetelt, óriási csarnokban felépítettek egy hegyet fenyőerdővel, parasztházzal, mely előtt országút vezet el (ahol a filmben tehergépkocsik és dömperek közlekednek) és hogy még csodálatosabb legyen a dolog az ügyes csehszlovák díszletmunkások a hegy lábánál tavat építettek, melynek vizén még munka közben is csónakkal, tutajjal közlekednek! És mindezt egyetlen teremben.

A film meséjét *Jiri Mucha* és *Miroslav Hubáček* írta egy vidéki víztároló gátjának építése közben történt szerencsétlenségről. Témája tulajdonképpen az apa és fiú konfliktusa. Rendezője *Martin Fric*, aki harmincéves pályafutása alatt még nem találkozott ilyen erőssodrású filmdrámával. Milyen lesz a film? Korai lenne még erről beszélni: ezt majd a közönség állapítja meg.

Szücs István

Tutajozó munkások a műtermi taven